

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 468/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní o obnove konania vedenom pod sp. zn. 7 Nt 25/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní o obnove konania vedenom pod sp. zn. 7 Nt 25/2019.

2. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 z 13. júla 2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 To 156/2005 z 25. októbra 2005 uznaný vinným z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon účinného v čase skutku (ďalej len „Trestný zákon“), za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny. Okresný súd na návrh sťažovateľa doručený súdu 9. decembra 2019 uznesením č. k. 7 Nt 25/2019-39 z 21. októbra 2021 povolil obnovu konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej okresným súdom pod sp. zn. 2 T 74/2004 a zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 z 13. júla 2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 To 156/2005 z 25. októbra 2005 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili svoj podklad. Okresný súd povolil obnovu konania na podklade nálezu

ústavného súdu č. k. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 a ďalším výrokom rozhodol podľa § 403 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) o vzatí sťažovateľa do preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku okresný súd rozhodol o nenahradení väzby sťažovateľa dohľadom probačného a mediačného úradníka. Okresný súd rozsudkom č. k. 2 T 74/2004 zo 7. decembra 2021 rozhodol tak, že na podklade totožného skutkového stavu uznal sťažovateľa opätovne vinným z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Trestného zákona, za ktorého spáchanie mu však uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, 6 mesiacov a 13 dní, čo zodpovedá dosiaľ vykonanému trestu odňatia slobody sťažovateľom z pôvodného rozsudku okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 z 13. júla 2005 vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov a väzbe po povolení obnovy konania, ktorá trvala od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021, teda počas doby konania po povolení obnovy konania.

3. Okresný súd v uznesení č. k. 7 Nt 25/2019-39 z 21. októbra 2021, ktorým povolil obnovu konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 2 T 74/2004, poukázal na to, že „... *oba súdy, tak okresný ako aj krajský, v pôvodnom konaní uložili odsúdenému [REDAKOVANÉ] trest odňatia slobody s použitím návätia časti asperačnej zásady týkajúcej sa ukladania úhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 starého Trestného zákona, pričom nemožno bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že v prípade nepostupovania podľa § 35 ods. 2 starého Trestného zákona (ekvivalentne k podmienkam nového Trestného zákona podľa § 41 ods. 2 textu a bodkočiarkou, pozn.) by súdy uložili iný, pre odsúdeného priaznivejší trest. Najmä v kontexte odôvodnenia oboch oboznámených rozhodnutí, v ktorých sa v rámci časti odôvodnenia k trestu konštatuje v podstate to, že súd ukladal trest na samom spodku upravenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov (pri zákonom ustanovenom rozpätí trestnej sadzby 2 roky až 10 rokov) je na mieste uvažovať o možnosti ukladania inej výmery trestu s neupravením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby.*

Pokiaľ sa týka použiteľnosti citovaného nálezu citovaného Nálezu Ústavného súdu SR, senát poukazuje na Stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 36/2014 zo dňa 09.12.2014, podľa ktorého rovnaké právne účinky, aké v zmysle § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu... vyvoláva vyhlásenie nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 21. decembra 2012 vo vzťahu k § 41 ods. 2 Trestný zákon, je potrebné pri použití extenzívnej interpretácie dotknutého ustanovenia vyvodit' aj vo vzťahu k ustanoveniu § 35 ods. 2, časť vety za bodkočiarkou Tr. zák. v znení od 1. septembra 2003 do 31. decembra 2005.“.

4. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namietal priet'ahový postup okresného súdu v konaní o obnove konania vedenom pod sp. zn. 7 Nt 25/2019, ktorého dôsledkom malo byť predĺženie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával na podklade rozsudku okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 zo 7. decembra 2021 o ďalšie 2 roky, k čomu by nedošlo, pokiaľ by okresný súd postupoval bez priet'ahov. V konkrétnostiach poukázal na to, že návrh na povolenie obnovy konania podal na okresnom súde 9. decembra 2019, pričom až 15. januára 2021 ho okresný súd vyzval na zvolenie obhajcu pre konanie a až 26. augusta 2021 mu bol okresným súdom ustanovený obhajca pre konanie o povolenie obnovy konania. Okresný súd uznesením č. k. 7 Nt 25/2019-39 z 21. októbra 2021 povolil obnovu konania v jeho trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2 T 74/2004, pričom ale rozhodol o jeho vzatí do väzby, a to napriek tomu, že „*som mal nariadený výkon trestu*

OS Nové Zámky. “. V dôsledku toho tak sťažovateľ bol v čase od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021 vo výkone väzby a konanie o obnove konania trvalo od doby podania návrhu 9. decembra 2019 do 7. decembra 2021, keď okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 2 T 74/2004, ktorým znížil výmeru sťažovateľovi uloženého súhrnného trestu odňatia slobody na dobu už vykonaného trestu odňatia slobody, teda 6 rokov, 6 mesiacov a 13 dní (oproti pôvodne uloženej výmere súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov).

5. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že Okresný súd Nové Zámky uznesením č. k. 4 T 124/2017-136 z 20. augusta 2020 rozhodol o neosvedčení sa sťažovateľa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4 T 124/2017 z 22. novembra 2017, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 zákona č. 300/2005 Trestný zákon v znení účinnom v čase skutku, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 3 T 45/2019 zo 16. apríla 2020 bol sťažovateľ odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom v čase skutku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

6. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti teda namietol porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a so základným právom na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní o obnove konania pod sp. zn. 7 Nt 25/2019, ktoré mali byť porušené tým, že konanie o obnove konania trvalo celkovo 2 roky, keď počas tejto doby mohol vykonávať iný právoplatne uložený trest odňatia slobody (pozri bod 5), vrátane nezákonnej väzby, ktorú vykonával od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021. Sťažovateľ v závere podanej ústavnej sťažnosti konštatoval, že *„Mám za to, že boli porušené moje ústavné práva. Počas tejto doby 2 rokov som mohol pracovať, mohol som mať vykonaný trest uložený OS NZ. Mohol som si splácať dlh na výživnom. Prišiel som týmito prietahmi a porušeniami ústavných práv zbytočne o 2 roky života. A preto žiadam touto cestou od Slovenskej republiky náhradu škody vo výške 18 000 Eur. A nakoľko som sám a nemám nikoho a taktiež som bez rodičov a po výkone trestu sa nemám kam vrátiť a toto odškodnenie mi pomôže začať od znova a chcem žiť riadni a usporiadaný život.“*. V doplnení podanej ústavnej sťažnosti doručenom ústavnému súdu 11. apríla 2022 sťažovateľ korigoval výšku finančného odškodnenia, ktoré požaduje tak, aby mu bolo priznané v takej výške, na ktorú má nárok.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o obnove konania vedenom pod sp. zn. 7 Nt 25/2019, ku ktorých porušeniu malo dôjsť tým, že konanie o obnove konania trvalo 2 roky a o túto dobu sa aj predĺžil výkon trestu odňatia slobody v jeho trestnej veci a sťažovateľ bol počas konania vzatý do väzby, ktorú vykonával v čase od

21. októbra 2021 do 7. decembra 2021, a to napriek tomu, že mal v tom čase nariadený výkon trestu v inej trestnej veci.

8. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy:

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v jeho všeobecnom poňatí je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv.

11. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe ústavného súdu je aj názor (IV. ÚS 102/05, I. ÚS 174/2017, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 356/2021), v zmysle ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd sťažnosť odmietne, vychádzajúc pritom z účelu tohto práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Inými slovami, ústavný súd poskytuje ochranu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo alebo k jeho porušeniu dochádza.

12. Konanie o obnove konania bolo skončené rozsudkom okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 zo 7. decembra 2021, ktorým okresný súd, vychádzajúc z nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 a zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. Tpj 36/2014 z 9. decembra 2014 a v ich kontexte aj z výkladu § 35 ods. 2 časti vety za bodkočiarkou Trestného zákona v znení účinnom od 1. septembra 2003 do 31. decembra 2005, znížil výmeru sťažovateľovi uloženého súhrnného trestu odňatia slobody na dobu už vykonaného trestu odňatia slobody, teda 6 rokov 6 mesiacov a 13 dní (oproti pôvodne uloženej výmere súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov). Z hľadiska posúdenia namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je teda relevantné, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť ústavnému súdu 27. januára 2022, keď bolo konanie o obnove konania už skončené a keď bola aj právna neistota sťažovateľa odstránená, v dôsledku čoho ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť v tejto jej časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

II.2. K namietanému porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy:

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

14. Ustanovenia citované v predchádzajúcom bode namietaným postupom okresného súdu zjavne porušené byť nemohli, ústavný súd sa však vzhľadom na podanie ústavnej sťažnosti bez právneho zastúpenia vyjadrí k podstate námietky bez toho, aby formálnym postupom sankcionoval nepoužitie náležitej referenčnej normy [čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c) dohovoru].

15. Okresný súd uznesením č. k. 7 Nt 25/2019-39 z 21. októbra 2021 povolil obnovu konania v trestnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 2 T 74/2004 a zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 z 13. júla 2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 To 156/2005 z 25. októbra 2005 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili svoj podklad. Ďalším výrokom svojho uznesenia č. k. 7 Nt 25/2019-39 z 21. októbra 2021 rozhodol podľa § 403 Trestného poriadku o vzatí sťažovateľa do preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a táto trvala od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021, teda počas doby konania po povolení obnovy konania. Sťažovateľ tomuto postupu okresného súdu protirečil tvrdením, že do väzby vzatý byť nemal z dôvodu, že v inej právoplatne skončenej trestnej veci mal nariadený výkon trestu odňatia slobody.

16. Námietka je dôvodná, keďže výkon trestu odňatia slobody (eventuálne doplnený obmedzeniami zodpovedajúcimi účelu väzby podľa § 84 Trestného poriadku) má vždy prednosť pred väzbou, a to aj už vykonávanou, keď po ukončení výkonu trestu odňatia slobody môže väzba pokračovať [§ 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku]. Tomu zodpovedá aj judikatúra ústavného súdu (III. ÚS 79/00, III. ÚS 94/01).

17. Okresný súd v uznesení uznesením č. k. 7 Nt 25/2019-39 z 21. októbra 2021 rozhodol nielen o povolení obnovy konania právoplatne skončenej trestnej veci sťažovateľa, ale podľa § 403 Trestného poriadku aj o vzatí sťažovateľa do preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorá trvala od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021, teda počas doby konania po povolení obnovy konania. Konanie o obnove konania bolo ukončené rozsudkom okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 zo 7. decembra 2021, ktorým okresný súd rozhodol tak, že na podklade totožného skutkového stavu uznal sťažovateľa opätovne vinným z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Trestného zákona, za ktorého spáchanie mu však uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, 6 mesiacov a 13 dní. Táto doba zodpovedá dosiaľ vykonanej dobe trestu odňatia slobody sťažovateľom z pôvodného rozsudku okresného súdu č. k. 2 T 74/2004 z 13. júla 2005 vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov a dobe vykonanej väzby, ktorá trvala od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021, teda počas doby konania po povolení obnovy konania. Výšku uloženého trestu však nemožno spochybníť tým spôsobom, že ak by sťažovateľ nebol vzatý do väzby, bol by mu uložený nižší trest o dobu výkonu väzby (zhruba jeden a pol mesiaca).

18. Ústavný súd, vychádzajúc z materiálnej interpretácie právneho štátu, poukazuje na to, že nie je osobitnou prieskumnou inštanciou vo vzťahu k rozhodnutiam všeobecných súdov. Medzi prioritné úlohy ústavného súdu nepatrí kontrola rozhodnutí všeobecných súdov z hľadiska zákonnosti a správnosti ich postupov, ale posudzovanie konformity týchto postupov s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou ratifikovanou a vyhlásenou spôsobom ustanoveným zákonom. Kritériom rozhodovania ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd sťažovateľa (II. ÚS 193/06, II. ÚS 210/06, IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 24/07, III. ÚS 217/09, III. ÚS 522/2011). Inými slovami, ústavný súd neprístupuje k vyhoveniu sťažnosti v prípadoch, keď zo strany orgánov verejnej moci síce k určitému pochybeniu došlo, avšak jeho intenzita a existujúca príčinná súvislosť medzi namietaným porušením základného práva a jeho dôsledkami na spravodlivosť procesu ako celku nemala podstatný dosah (IV. ÚS 320/2011), resp. nevykazuje určitú intenzitu zásahu do základných práv a slobôd.

19. Je zrejmé, že vykonaná väzba bola sťažovateľovi v celom rozsahu započítaná do uloženého mu trestu odňatia slobody, ktorého výšku, ako už bolo uvedené, nie je možné označiť za nezákonnú, a teda ústavne neudržateľnú. Následne sťažovateľ nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4 T 124/2017. Sťažovateľ teda nebol obmedzený na osobnej slobode dlhšie, ako to zodpovedá súhrnu výšky uložených mu trestov odňatia slobody (vrátane úplného zápočtu väzby). Aj napriek chybnému postupu okresného súdu, ktorý mal po povolení obnovy konania uprednostniť výkon už nariadeného trestu odňatia slobody pred väzbou, nie je medziobdobie (od 21. októbra 2021 do 7. decembra 2021) obmedzením osobnej slobody sťažovateľa navyše, keďže v prípade nástupu výkonu trestu odňatia slobody v inej veci (namiesto väzby) by po uložení nového trestu v obnovenom konaní (vo výmere, v akej mu bol uložený) musel inkriminované obdobie ako trest odňatia slobody dovykonať.

20. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

21. Vzhľadom na uvedené okolnosti ústavný súd odmieta aj túto časť sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

22. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť sám bez právneho zastúpenia, pričom z dôvodu odmietnutia sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti

v celom jej rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ostalo bez právneho významu zaoberať sa splnením podmienky konania podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu